

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/85/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119302791
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Mojš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6119302791.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Mojša a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a Mgr. Štefana Baláža, v spore žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom B., C. XX/XX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Marcel BORIS, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Ružinovská 40, IČO: 36 863 319, proti žalovanému: D. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom B., F. XXX/X, zast. Advokátska kancelária JUDr. Ján Segeč, s. r. o. so sídlom v Banskej Bystrici, Skuteckého 26, IČO: 47 258 039, o zaplatenie 68.378,89 € s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Brezno, č. k. 2C/23/2020-291 zo dňa 14. 04. 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 53.848,89 € s príslušenstvom v lehote troch dní (výrok I.) a vo výroku o trovách (výrok III.) p o t v r d z u j e .
- II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % a o výške trov rozhodne súd prevej inštancie.
- III. Vo výroku, ktorý bola v prevyšujúcej časti žaloba zamietnutá, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 53.848,89€ spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 63.500,-€ od 16. 03. 2018 do 31.05. 2018, zo sumy 62.500,-€ od 01. 06. 2018 do 21. 06. 2018, zo sumy 58.850,89€ od 22.06.2018 do 29.10.2018, zo sumy 56.850,89,-€ od 30.10.2018 do 09.11.2018, zo sumy 54.848,89€ od 10.11.2018 do 13.11.2018 a zo sumy 53.848,89€ od 14.11.2018 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (výrok I.). Vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) .

2. Žaloba bola odôvodnená tým, že v priebehu rokov 2015 – 2017 uzatvoril žalobca ako veriteľ s dlžníkom G. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., I. XX, Zmluvy o pôžičke peňažných prostriedkov v celkovej výške 129.030 EUR. Dlžník dňa 25. 10. 2017 vrátil žalobcovi sumu 51.000 EUR a v ten istý deň na notárskom úrade A. J. K. v Banskej Bystrici uznal svoj peňažný záväzok voči žalobcovi a celú dlžnú sumu sa zaviazal uhradiť do 15. 03. 2018.

3. Žalovaný D. E. podpísal dňa 25. 10. 2017 ručiteľské prehlásenie, ktorým prevzal na seba záväzok uspokojiť pohľadávku žalobcu, ktorá vyplývala zo zmluvy o pôžičke, ak ju neuspokojí dlžník G. E., hoci ho na to žalobca písomne vyzve. Ručiteľské prehlásenie je uvedené ako súčasť jednej písomnosti, označenej ako Zmluva o zriadení záložného práva a Ručiteľské prehlásenie zo dňa 25. 10. 2017.

Záložná zmluva sa týkala zabezpečenia totožnej pohľadávky žalobcu voči dlžníkovi G. E., pričom predmetom zálohu bolo motorové vozidlo žalovaného.

4.1. Dňa 26. 03. 2018 vyzval žalobca dlžníka na úhradu dlžnej sumy 78.030 EUR s príslušenstvom v lehote 5 dní, ktorú písomnosť si dlžník neprevzal.

4.2. Žalobca listom z 05. 04. 2018 vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu 78.030 EUR v lehote 30 dní od doručenia výzvy, ktorú písomnosť si žalovaný neprevzal.

4.3. Výkonom záložného práva k motorovému vozidlu žalovaného bola vymožená suma 3.750,-€ ktorá bola použitá na čiastočnú úhradu pohľadávky v sume 3.649,11 € a v sume 100,89€ boli uhradené náklady speňaženia.

4.4. Zo strany dlžníka G. E. došlo k čiastočnej úhrade dlhu a to v sume 1.000,-€ dňa 31. 05. 2018, v sume 2.000,-€ dňa 29. 10. 2018, v sume 2.002,-€ dňa 09. 11. 2018 a v sume 1.000,-€ dňa 13. 11. 2018.

5.1. Okresný súd pôvodne žalobu zamietol rozsudkom č. k. 2C/23/2020-196 zo dňa 11. 06. 2021, keď mal za to, že preložené zmluvy o pôžičke sú neplatné alebo čiastočne neplatné právne úkony. Ručiteľský záväzok žalovaného sa riadi obsahom hlavného záväzku, ktorého splnenie zabezpečuje. Zmluvy o pôžičke sú neplatnými právnymi úkonmi, preto je neplatný aj záväzok žalovaného, uvedený v Zmluve o zriadení záložného práva a ručiteľskom prehlásení zo dňa 25. 10. 2017. Dojednanie ručiteľského záväzku tiež posúdil ako neurčité.

5.2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením č. k. 16Co/62/2021-254 zo dňa 27. 07. 2022 rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní mal okresný súd posudzovať platnosť ručiteľského záväzku v časových a vecných súvislostiach, tvoriacich skutkový základ sporu. Pokiaľ žalobca ako veriteľ poskytol dlžníkovi prevodom na účet reálne peňažné prostriedky, bola medzi nimi uzavretá zmluva o pôžičke, ktorú dlžníka nevrátil včas. V rovnaký deň, ako bola spísaná notárska zápisnica o uznaní dlhu, bol záväzok dlžníka zabezpečený ručiteľským prehlásením a spísaním záložnej zmluvy so žalovaným, ktorý poskytol na zabezpečenia pohľadávky žalobcu voči dlžníkovi osobné motorové vozidlo. Existenciu reálneho plnenia žalobcu dlžníkovi, ani neschopnosť dlžníka plniť dlh žalovaný ručiteľ nespochybňoval. Nebolo sporné ani to, že dlžník aj žalovaný ako záložný dlžník, čiastočne na úhradu dlhu žalobcovi plnili.

6. Na pojednávaní 15. 02. 2023 žalobca uviedol, že peňažné prostriedky dlžníkovi poskytol na základe toho, že boli kamarátski od detstva a žalobcovi tvrdil, že sa venuje finančnému poradenstvu a obchodom. Keď žalobca zistil, že dlžník má aj ďalšie peňažné záväzky, ktorá nesplácal, stretol sa s dlžníkom a dohodli sa na tom, že za záväzky bude ručiť žalovaný. Žalobca nebol pri podpise ručiteľského prehlásenia, ktoré riešil výlučne dlžník, nebol ani pri spisovaní notárskej zápisnice 25. 10. 2017.

7.1. Okresný súd považoval žalobu za čiastočne dôvodnú. Z celkového počtu 31 zmlúv vyhodnotil, že 20 zmlúv sú absolútne neplatné právne úkony, pretože na ich základe neboli poskytnuté žiadne finančné prostriedky. Na základe 11 zmlúv boli poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj tieto zmluvy boli čiastočne neplatné z dôvodu, že dojednaná odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov bola v rozpore s dobrými mravmi.

7.2. Podľa notárskej zápisnice mala byť dlžníkovi na základe písomných zmlúv o pôžičkách poskytnutá suma 129.030,-€ a podľa ručiteľského prehlásenia mala byť na základe zmlúv o pôžičkách poskytnutá suma 129.030,-€. V konaní bolo preukázané, že žalobca poskytol dlžníkovi celkovo sumu 114.500,-€, ktorá suma bola stotožnená aj výpisom z účtu žalobcu.

7.3. Žalovaný ako ručiteľ v prehlásení zo dňa 25. 10. 2017 prevzal na seba záväzok uspokojiť žalobcu z konkrétne vymedzených zmlúv a preto súd prihliadol na tie plnenia, ktoré z písomných zmlúv (o pôžičke) vyplývajú.

8.1. Zmluva o zriadení záložného práva a ručiteľského prehlásenia zo dňa 25. 10. 2017 je dostatočne určitá a zrozumiteľná. V čl. I bod 2 žalovaný prehlásil, že berie na seba voči záložnému veriteľovi povinnosť, že pohľadávku „dlžníka“ vyplývajúcu zo zmluvy o pôžičke ...uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník. V texte uvedeného prehlásenia je terminologická nesprávnosť v zámene pojmov, keď namiesto pohľadávka veriteľa je uvedené pohľadávka dlžníka. Zámena slov dlžník - veriteľ nespôsobila neplatnosť ručiteľského prehlásenia, nakoľko v ďalšej vete sa uvádza, že ručiteľ je povinný dlh dlžníka splniť, ak ho nesplnil dlžník, hoci ho na to záložný veriteľ písomne vyzval. Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný. Žalovaný vedel, čo podpísal.

8.2. Ručiteľské prehlásenie žalovaný podpisoval v neprítomnosti žalobcu. Dlžník v trestnom konaní vedenom na OO PZ Brezno ČVS:ORP-191/2-VYS-BR-2019 uviedol, že žalobca ručiteľské prehlásenie podpísal.

8.3. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom dlžníka, pretože žalovaný jeho účasť nezabezpečil a súdna zásielka s predvolaním na pojednávanie z adresy miesta trvalého pobytu dlžníka sa vrátila s poznámkou adresát neznámy.

9. Bolo preukázané, že dlžníkovi bola poskytnutá celkovo suma 114.500,-€ a na úhradu dlhu dlžník čiastočne plnil v sume 51.000,-€ + 6.002,-€ a ďalej sumou 3.649,11€, ktorá bola vymožená na základe realizácie záložného práva. Z toho dôvodu okresný súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi iba rozdiel medzi zistenou celkovou sumou pôžičky a úhradami dlžníka sumu 53.848,89€. Zároveň priznal žalobcovi 5 % ročný úrok z omeškania počítaný z dlžnej sumy od splatnosti, resp. po čiastočnej úhrade dlhu. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

10. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 657, § 546, § 548 ods. 1, § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka. Žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešnejší priznal podľa § 255 ods. 2 CSP náhradu trov konania v rozsahu 57,50 % .

11.1. Žalovaný vo včas podanom odvolaní namietal nesprávne skutkové zistenia a právne posúdenie. Okresnému súdu vytýkal, že sa nezaoberal otázkou absolútnej neplatnosti zmlúv o pôžičke. Ak je zmluva, na základe ktorej vznikol hlavný záväzok neplatná, je neplatná aj dohoda o ručení, preto ani prípadné ručiteľské vyhlásenie žalovaného nie je platné a nevyvoláva právne účinky. Žalovaný nie je v spore pasívne legitimovanou stranou, ktorou otázkou sa súd nezaoberal, preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nie je zrejmé, ako sa súd vysporiadal s otázkou neplatnosti ručiteľského vyhlásenia z dôvodu, že považoval väčšinu zmlúv o pôžičke za absolútne neplatné.

11.2. Z obsahu zmluvy o zriadení záložného práva a ručiteľské prehlásenie zo dňa 25. 10. 2017 nie je zrejmé, aký záväzok a voči komu má byť prípadne zabezpečený. Táto zmluva v čl. I ods. 1 definuje iba osobu dlžníka a pohľadávku, ktorá predstavuje finančné prostriedky požičané dlžníkovi na základe 31 zmlúv o pôžičkách. Z čl. I ods. 2 nie je zrejmé, na čo sa ručiteľské vyhlásenie vzťahuje, nakoľko v čase uzavretia zmluvy existoval iba dlh dlžníka, neexistovala tu pohľadávka dlžníka. Ak by to bola iba terminologická nesprávnosť, potom by sa mala zabezpečovať iba jedna zo zmlúv o pôžičke uvedených v ods. 1, ale nie je zrejmé, ktorá, lebo v ods. 2 sa používa iba jednotné číslo, odkazujúce na zmluvu o pôžičke špecifikovanú v ods. 1.

11.3. Okresný súd sa nevysporiadal s prostriedkami procesnej obrany žalovaného, týkajúce sa nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného z dôvodu, že ručiteľským vyhlásením sa majú zabezpečovať absolútne neplatné právne úkony. Rozsudok vykazuje znaky arbitrárnosti a je nepreskúmateľný. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu zamietne alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

12. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že okresný súd sa so všetkými odvolacími námietkami žalovaného vysporiadal. Okresný súd mal za preukázané, že žalovaný vedel, čo podpisoval v prítomnosti svojho brata – dlžníka a teda vedel o svojom záväzku a jeho rozsahu voči žalobcovi. Žalobca poukázal na správanie sa žalovaného a dlžníka. Dlžník sa dlhodobo vyhýbal úhrade dlžnej sumy, prestal so žalobcom komunikovať. Dlžník ani žalovaný pred podaním žaloby nepreberali písomnosti, hoci mali vedomosť o tom, že žalobca sa domáha svojho peňažného nároku. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že nevie, kde sa dlžník nachádza a nie sú v kontakte. Žalovaný sa nezúčastnil pojednávania, aby prípadne reagoval na okolnosti uzavretia zmluvy s ručiteľským prehlásením. Žalobca považuje odvolanie za nedôvodné, okresný súd sa vysporiadal s argumentáciou strán a z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, ktoré skutočnosti boli osvedčené a boli dôvodom pre priznanie uplatneného nároku. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil.

13. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contr. CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

14. Odvolanie nebolo dôvodné. Okresný súd najskôr preskúmal obsah sporných zmlúv o pôžičke a tieto posúdil ako neplatné alebo čiastočne neplatné právne úkony pre rozpor so zákonom, pretože na ich

základe nebolo poskytnuté dlžníkovi žiadne peňažné plnenie. Prihliadol aj na obranu žalovaného, že išlo o prolongáciu (splatnosti) existujúcich zmlúv za neprímeranú odplatu.

15. Žalovaný nepoprel, že záložnú zmluvu a ručiteľské prehlásenie podpísal a to z dôvodu, že dlžníkom zo zmlúv o pôžičke bol jeho brat G. E., nar. XX. XX. XXXX. Žalovaný teda musel vedieť, že svojim podpisom na ručiteľskom prehlásení sa zaviazal uhradiť určitý peňažný záväzok, ktorý bol uvedený v celkovej sume 129.030,-€, ak túto dlžnú sumu neuhradí dlžník. Na platnosti záväzku nič nemení skutočnosť, že niektoré z vymenovaných zmlúv o pôžičke sú absolútne neplatné právne úkony z dôvodu, že na ich základe žalobca neposkytol dlžníkovi reálne peňažné plnenie. Navyše za text a obsah ručiteľského prehlásenia podľa tvrdenia žalobcu zodpovedal dlžník, ktorý uvedené právne zabezpečenie svojho záväzku predložil žalobcovi až dodatočne, keď svoje záväzky riadne nesplácal. Pohnútkou, ktorá viedla žalovaného k tomu, že poskytol za svojho brata na uspokojenie pohľadávky žalobcu ako predmet záložného práva motorové vozidlo a ručenie nie je pre posúdenie platnosti ručiteľského prehlásenia podstatná. V zmluve o zriadení záložného práva a ručiteľské prehlásenie zo dňa 25. 10. 2017 je identifikovaný žalobca označený ako veriteľ pohľadávky v celkovej výške 129,030€ zo zmlúv o pôžičke a žalovaný ako záložca a ručiteľ.

16. Na strane žalovaného ručiteľa nejde o nerozlučné spoločenstvo s obligačným dlžníkom, preto postačovalo, že žalovaným je len ručiteľ a žalobca preukázal, že obligačný dlžník je v omeškaní s úhradou záväzku, hoci ho na úhradu vyzval. Ručenie má zmluvnú povahu a žalobca preukázal, že ručiteľský záväzok žalovaného prijal. Ručiteľ prijal záväzok uspokojiť existujúcu pohľadávku veriteľa, ak ju neuspokojí dlžník. Rozhodujúci je stav hlavného záväzku v čase vzniku ručenia. Okresný súd sa vysporiadal s existenciou hlavného záväzku, pričom zistil, že peňažný záväzok zodpovedala celkovej sume 114.500,-€. Uvedenú výšku záväzku žalovaný nespochybňoval, namietal už základ nároku a pasívnu legitímáciu v spore. Námietky žalovaného neobstoja vzhľadom na to, že pravosť ručiteľského prehlásenia a záložnej zmluvy nespochybnil, ani to, že túto listinu podpísal. Žalobca prijal ručiteľské prehlásenie žalovaného a nemôže mu byť na ťarchu chyba v písaní, ktorá nespochybňuje prejav vôle ručiteľa, adresovaný veriteľovi, že je povinný dlh splniť, ako ho nesplní dlžník. Žalobca uvedený záväzok ručiteľa prijal.

17.1. Žalovaný namietal absolútnu neplatnosť ručiteľského prehlásenia z dôvodu neplatnosti zmlúv o pôžičke a tiež z dôvodu neurčitosti, lebo texte ručiteľského prehlásenia došlo k zámene slova dlžník a veriteľ.

17.2. K tomu treba uviesť, že každý právny úkon podlieha výkladu bez ohľadu na to, či sa navonok javí ako jednoznačný a zrozumiteľný. Neplatnosť u časti predložených zmlúv zistil aj okresný súd, ktorý však chybu v písaní v samotnom ručiteľskom prehlásení nepovažoval za dôvod neurčitosti prejavu vôle, pretože písomný prejav žalovaného obsahuje také údaje, z ktorých vyplýva dôvod dlhu aj jeho výška.

17.3. Skutočnú vôľu žalovaného súd posudzuje k momentu, kedy svoj prejav vôle uskutočnil, teda ku dňu 25. 10. 2017, kedy žalovaný ručiteľskú listinu podpísal a túto skutkovú okolnosť nepoprel. Ochrana dobrej viery žalobcu, ako adresáta ručiteľského prehlásenia vyžadovala preukázanie toho, či úmysel žalovaného poskytnúť ručenie za dlžníka z ručiteľského prehlásenia, skutočne vyplýval. Okresný súd uzavrel, že v čl. 1 bod 2 žalovaný prehlásil, že berie na seba voči záložnému veriteľovi povinnosť, že pohľadávku „dlžníka“ vyplývajúcu zo zmluvy o pôžičke ...uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník. V texte uvedeného prehlásenia je terminologická nesprávnosť v zámene pojmov, keď namiesto pohľadávka veriteľa je uvedené pohľadávka dlžníka. Zámena slov dlžník - veriteľ nespôsobila neplatnosť ručiteľského prehlásenia, nakoľko v ďalšej vete sa uvádza, že ručiteľ je povinný dlh dlžníka splniť, ak ho nesplnil dlžník, hoci ho na to záložný veriteľ písomne vyzval. Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný. Žalovaný vedel, čo podpisoval.

18. Žalovaný spochybnil platnosť ručiteľského prehlásenia až vo vyjadrení k žalobe, nedomáhal sa už predtým určenia neplatnosti takéhoto právneho úkonu.

19. Pre posúdenie platnosti ručiteľského prehlásenia je nerozhodný právny dôvod pohľadávky zabezpečenej ručením. Ručením môže byť zabezpečené aj bezdôvodné obohatenie. Rozhodujúca je povaha pohľadávky a v posudzovanom prípade nebolo sporné, že predmet zabezpečenia bolo peňažné plnenie.

20.1. Pri výklade prejavu vôle ručiteľa okresný súd prihliadol na skutočne preukázanú celkovú výšku peňažného dlhu, ktorý bol nižší, ako je uvedené v ručiteľskom prehlásení. Žalovanému sa nepodarilo preukázať, že ručením bol zabezpečený neplatný záväzok. Žalovaný tiež opomína, že aj v prípade, ak by právnym titulom plnenia nebola platná zmluva o pôžičke ale peňažné plnenie by bolo poskytnuté na základe neplatného právneho úkonu, veriteľ má voči dlžníkovi naďalej pohľadávku z bezdôvodného obohatenia. Aj v tom prípade platí, že ručiteľ je povinný plniť to, čo má veriteľovi plniť hlavný dlžník.

20.2. Žalovaný namietal platnosť právneho úkonu pôžičky, ale v konaní ničím nespochybnil skutkové zistenie, že žalobca poskytol dlžníkovi sumu 114.500,-€, ktorú by musel dlžník uhradiť titulom bezdôvodného obohatenia.

21.1. Okresný súd správne zistil skutkový stav, vyvodil z neho zodpovedajúci právny záver, rešpektoval príslušnú právnu úpravu a zohľadnil všetky právne významné skutočnosti. Jeho rozhodnutie je preto vecne správne, vrátane výrokov, ktorými súd prvej inštancie rozhodol o trovách strán sporu.

21.2. Proti rozsudku vo výroku, ktorým okresný súd žalobu čiastočne zamietol (výrok II.), nebolo podané odvolanie a v tejto časti ostalo rozhodnutie nedotknuté.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP). O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

23. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomere hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytykaná v dovolaní (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

Je povinnosťou dovolateľa v dovolaní vysvetliť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

Dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Nedostatky dovolania vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP.